

Javne nabavke u odnosu
na privredne subjekte

Pokretanje postupka
zbog povreda pravila
javnih nabavki

Narativni dio

- bezuslovna, i
- u slučaju mjera za sprovođenje, državama članicama ili institucijama Zajednice se ne daje prostor za izbor.

Slučaj direktiva je problematičniji od odredaba Ugovora s obzirom na to da su one uopšteno obavezujuće u odnosu na rezultat koji se treba postići i samo u odnosu na državu članicu kojoj su upućene, ali ostavljaju nacionalnim organima izbor forme i metode. Ipak, ESP je takođe potvrdio da direktive mogu imati i direktan efekat u slučaju kada ispunjavaju ista tri uslova.

Međutim, direktni efekat direktiva je ograničen na dva načina.

- Prvo, direktive su obavezujuće samo u odnosu na rezultat koji se treba postići. Direktive sadrže datum do kog taj rezultat treba da se postigne, ali se ne smiju koristiti kao osnov dok države članice nisu imale dovoljno vremena da primjene izabrane forme i metode implementacije.

Nakon isteka tog vremenskog roka i neusvajanja mjera za sprovođenje koje se zahtjevaju direktivom od strane države članice, ona se ne može pozivati, kao u slučaju pojedinaca koji djeluju u saglasnosti sa tom Direktivom, na sopstveno neizvršavanje obaveza iz Direktive. Privredni subjekti takođe kao osnov mogu iskoristiti direktan efekat u slučaju kada je, nakon datuma za sprovođenje, država članica sprovela Direktivu ali je to uradila nepravilno. U ovim okolnostima direktan efekat Direktive će obezbjediti da odredba Direktive poništi dejstvo nepotpune nacionalne implementacije. To znači da, ukoliko država članica nije pravilno implementirala direktive a naručilac se pridržava nepravilne implementacije, privredni subjekt može da pokrene postupak protiv povrede direktiva koja nastaje kao rezultat u slučaju kada je oštećen povredom.

- Drugo ograničenje je u tome što je direktiva upućena državama članicama. Niko osim njih nema obavezu za njeno implementiranje. Termin „država članica“ obuhvata emanaciju države i uopšteno uključuje sve one naručioce koji su identifikovani u direktivi tako da bi privredni subjekti mogli da se pozovu na direktni efekat direktiva u postupku protiv naručilaca definisanih u proceduralnoj direktivi.

S druge strane, ona ne može da obuhvati dio privatnih naručilaca identifikovanih u komunalnim sektoru s obzirom na to da oni nužno ne predstavljaju „emanaciju države“. Prema tome, u posebnim sektorima bi privredni subjekt morao biti siguran da posebni sektori mogu da se smatraju djelom države i da tek nakon toga pokuša da pokrene postupak protiv njih ispred nacionalnog suda u skladu sa doktrinom direktnog efekta.

Kada se radi o direktnom efektu direktiva, od ESP-a je zatraženo da razmotri pojedinačne odredbe različitih proceduralnih direktiva. Odredbe se moraju razmatrati jedna po jedna i pojedini članovi se moraju analizirati pojedinačno. Na primjer, ESP smatra da suštinska pravila koja se odnose na oglašavanje, sprovođenje konkurentnog postupka i dokaze i kriterijume za izbor i dodjelu ugovora uglavnom imaju direktan efekat.

Zbog obezbjeđivanja konzistentnosti u Zajednici, nacionalni sudovi imaju pravo, a ponekad se od njih i zahtjeva da upućuju ESP-u pitanja u vezi valjanosti i tumačenja akata Zajednice koji proizilaze iz konteksta postupaka koji se vode u njima. To se vrši u skladu sa postupkom utvrđenim u članu 234. Ugovora. U suštini, član 234. daje Evropskom sudu pravde jurisdikciju da donosi preliminarne odluke u odnosu na tumačenje Ugovora i tumačenje valjanosti akata institucija Zajednice.

Nacionalni sud ili tribunal ima pravo, a ukoliko se radi o sudu krajnje instance, i obavezu